

[Peter Larsen.]

tiske problemer, som har afgørende betydning for hele udformningen og vurderingen af ordningen. Jeg tænker bl. a. — hvis vi holder os alene inden for pensionsområdet — på tilpasningen af de mange kollektive pensionsordninger på funktionærområdet, jeg tænker på spørgsmålet om den nuværende ATP-ordnings indarbejdelse i regeringens skitse. Regeringen siger jo, at det er en forudsætning, den skal ophæves, men giver ingen anvisning på, hvordan man har tænkt sig dette løst. Må jeg også pege på, at regeringens skitse heller ikke inddrager tjenestemandspensionerne, et forhold, der jo også har en vis interesse i denne sammenhæng.

Må jeg så gå videre med at nævne, at vi er betænkelige ved den bidragsform, regeringen har skitseret. Vi kan naturligvis være enige med socialministeren i, at opkrævningsformen ikke siger os noget om, hvem der i sidste ende kommer til at være bidragsyder, men det er derimod af stor betydning i den samfundsøkonomiske udvikling at få dette klaret, simpelt hen fordi den bidragsordning, regeringen foreslår, i virkeligheden vil virke som en løn- og vareskat, og på andre områder — det gælder især de erhverv, der konkurrerer med udlandet — vil den virke som en alvorlig belastning både for virksomheden og beskæftigelsen.

Derfor synes jeg nok, at de bemærkninger, hr. Egon Jensen fremsatte om erhvervslivets protest imod regeringsforslaget, var meget overfladiske. Hvis man har ret indgående kendskab til erhvervslivets vilkår, så vil man i hvert fald vide, at en væsentlig prisforhøjelse i øjeblikket vil være en alvorlig belastning for erhvervenes muligheder for ikke alene at finde afsætning i øjeblikket, men også for at kunne forme den tilpasning, som den nye tids vilkår stiller os over for.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at på den måde, regeringen foreslår bidraget betalt på, kommer det let til at vende den tunge ende nedad.

Det samme gælder, når vi overfører reglerne fra lønmodtagere til de selvstændige, som jo efter forslaget skal betale hele bidraget. Vi finder det helt urimeligt, at en selvstændig landmand, købmand, håndvær-

ker eller andre med lave indkomster — så lave, at de i dag er fritaget for indkomstskat i kraft af de skattefrie bundgrænser — nu skal pålægges et bidrag, som jo reelt kun er et andet navn for en skat. Efter regeringens skitse skal en forsørger med en årsindkomst på 9.000 kr. pålægges et årligt bidrag på 750 kr., for at han fra 67 års alderen kan få et tillæg til folkepensionen på 2.700 kr. Mon ikke mange med vanskelige økonomiske vilkår navnlig i de aktive år vil være betænkelige og med rette vil kunne sige, at de har mere brug for de 750 kr. i disse år end for de 2.700 kr. i alderdommen?

Regeringens skitse indebærer, at det første trin i bidragsaftrapningen skal tages i 1970, ved at det nuværende ATP-bidrag afløses af et ITP-bidrag, der er en 3-4 gange større, og at den videre forhøjelse til godt 8 pct. af den udbetalte løn derefter skal ske gradvis over en årrække. Venstre stiller sig tvivlende over for, om vilkår og fremtidsudsigter for produktion og beskæftigelse er sådan, at det ligefrem opfordrer til at lægge nye store byrder på erhvervene.

Jeg understreger dette, også fordi det ikke er tillægspensionen, som i de første mange år gør den store del af bidragopkrævningen nødvendig, men derimod regeringens ønske om at bruge den som påskud for store finanspolitiske fondsopsamlinger. Det er det, som med et andet ord hedder finanspolitisk stramning, men hvorfra ved regeringen, at 1970ernes økonomiske vilkår overhovedet vil gøre en stadig og fastlåst finanspolitisk stramning af denne styrke ønskelig?

Jeg skal ikke fordybe mig i disse sider. De hører hjemme i den løbende tilpasning af finanspolitikken og bør drøftes i sammenhæng med den, for de har jo intet med tillægspensionen at gøre.

Socialministeren nævner, at fondsopsamlingen skal hindre, at hele pensionsbyrden væltes over på fremtiden. Nu må vi jo ikke glemme, at regeringens skitse og hele dette spørgsmål drejer sig om pensioner til folk, som endnu er langt fra pensionsalderen, og at den produktionsstigning, der skal betale det, ikke er skabt endnu. Men derudover viser socialministerens egne tal, at selv i pensionsordningens såkaldte balance-tilstand, der skulle nås i år 2020, og med en